

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 7Co/68/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1319201789
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 02. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mariana Harvancová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2022:1319201789.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Mariany Harvancovej a členov senátu Mgr. Adely Unčovskej a JUDr. Jany Vlčkovej, v právnej veci žalobcu: Slovenská M. P. F. F. V. Č.. XXB, V., C.: XX XXX XXX, zastúpený: E. G., F.E..D., F. F. P. X, XXX XX V., C.: XX XXX XXX, proti žalovaným: X/ Ž. U.E., O.. XX.XX.XXXX, V. F. Č.. XXX/XX, V., X/ L. Z., O.. XX.XX.XXXX, V. F. (hlásený pobyt bezdomovca), adresa na doručovanie: P..D..V. Č.. XX F., o zaplatenie istiny 960,57 eur s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Bratislava III zo dňa 08.10.2020 č.k. 62C/11/2019-86, takto

rozhodol:

I. Rozsudok súdu prvej inštancie sa v napadnutej časti m e n í tak, že žalovaný 2/ je povinný zaplatiť žalobcovi istinu v sume 960,57 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške:

5,00% ročne zo sumy 1.430,57 eur od 23.09.2017 do 05.10.2017
5,00 % ročne zo sumy 1.380,57 eur od 06.10.2017 do 29.11.2017
5,00 % ročne zo sumy 1.330,57 eur od 30.11.2017 do 22.12.2017
5,00 % ročne zo sumy 1.280,57 eur od 23.12.2017 do 07.03.2018
5,00 % ročne zo sumy 1.230,57 eur od 08.03.2018 do 17.04.2018
5,00 % ročne zo sumy 1.130,57 eur od 18.04.2018 do 03.07.2018
5,00 % ročne zo sumy 1.080,57 eur od 04.07.2018 do 24.08.2018
5,00 % ročne zo sumy 1.020,57 eur od 25.08.2018 do 19.09.2018
5,00 % ročne zo sumy 960,57 eur od 20.09.2018 do zaplatenia, a to všetko do troch dní odo dňa právoplatnosti rozsudku.

II. Žalobcovi sa proti žalovanému 2/ priznáva nárok na plnú náhradu trov konania.

III. Splnením povinnosti jedného zo žalovaných zaniká v rozsahu poskytnutého plnenia povinnosť druhého žalovaného.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie výrokom I uložil žalovanej 1/ povinnosť zaplatiť žalobcovi istinu v sume 960,57 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške:

5,00 % ročne zo sumy 1 430,57 eur od 23.09.2017 do 05.10.2017
5,00 % ročne zo sumy 1 380,57 eur od 06.10.2017 do 29.11.2017
5,00 % ročne zo sumy 1 330,57 eur od 30.11.2017 do 22.12.2017
5,00 % ročne zo sumy 1 280,57 eur od 23.12.2017 do 07.03.2018
5,00 % ročne zo sumy 1 230,57 eur od 08.03.2018 do 17.04.2018
5,00 % ročne zo sumy 1 130,57 eur od 18.04.2018 do 03.07.2018
5,00 % ročne zo sumy 1 080,57 eur od 04.07.2018 do 24.08.2018
5,00 % ročne zo sumy 1 020,57 eur od 25.08.2018 do 19.09.2018

5,00 % ročne zo sumy 960,57 eur od 20.09.2018 do zaplatenia, a to všetko do troch dní odo dňa právoplatnosti rozsudku, výrokom II žalobu voči žalovanému 2/ zamietol, výrokom III priznal žalobcovi proti žalovanej 1/ nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu a výrokom IV nepriznal žalovanému 2/ nárok na náhradu trov konania proti žalobcovi.

2. Rozhodnutie právne odôvodnil § 1 ods. 1, § 2 písm. j), § 3 ods. 1, § 24 ods. 2 písm. b), § 24 ods. 7 zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla (ďalej len „zákon č. 381/2001 Z.z.“), § 420, § 427 ods. 1, § 430 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „Občiansky zákonník“) a vecne tým, že nárok žalobcu posúdil ako dôvodný vo vzťahu k žalovanej 1/. Majúc za to, že za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla N. R., W.: F.-XXXDK, ktoré nedalo prednosť v jazde poškodenému vozidlu X. T., W.: V.-XXXIE nesie zodpovednosť žalovaná 1/, držiteľ motorového vozidla v rozhodnom čase (v čase dopravnej nehody). Bolo nesporným, že žalovaná 1/, ako držiteľ predmetného motorového si v danom čase nespĺnila povinnosť uzavrieť poisťnú zmluvu pre poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou tuzemského motorového vozidla, pričom nebol dôvod aplikovať ust. § 3 ods. 1 zákona aj na tzv. ostatné prípady, v ktorých je nositeľom povinnosti uzavrieť poisťnú zmluvu vlastník alebo prevádzkovateľ motorového vozidla. Nakoľko žalobca preukázal, že poskytol poškodenému (spoločnosti G. F., F..E..D..) z poisťného garančného fondu poisťné plnenie v celkovej sume 1.430,57 eur, vyvodil, že vo vzťahu k žalovanej 1/ boli splnené kumulatívne podmienky zakladajúce jej povinnosť nahradiť žalobcovi poisťné plnenie. Vzhľadom k uvedenému priznal žalobcovi proti žalovanej 1/ nárok na zaplatenie sumy 960,57 eur spolu s úrokmi z omeškania vo výške 5% ročne zohľadniac skutočnosť, že počas obdobia od 05.10.2017 do 19.09.2018 žalovaní pohľadávku žalobcu čiastočne (v celkovej sume 470 eur z dlžnej sumy 1.430,57 eur) uspokojili.

3. Pri posudzovaní dôvodnosti nároku žalobcu proti žalovanému 2/ súd prvej inštancie vzhliadol na to, že poisťnú - škodovú udalosť dňa 29.05.2017 síce zavinil žalovaný 2/, ktorý nesie všeobecnú zodpovednosť za škodu spôsobenú porušením právnej povinnosti vyplývajúcej zo všeobecne záväzných právnych predpisov na úseku cestnej dopravy, avšak držiteľom predmetného motorového vozidla v rozhodnom čase (v čase dopravnej nehody) bola žalovaná 1/. Vzhľadom k tomu, že medzi žalovanými nevznikla pochybnosť o použití predmetného motorového vozidla s vedomím jeho prevádzateľa (žalovanej 1), konštatoval, že za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla zodpovedá aj žalovaná 1/, keďže ako držiteľka predmetného motorového vozidla má právnu možnosť disponovať s ním a možno ju kvalifikovať ako prevádzateľa dopravného prostriedku. Výlučne žalovaná 1/, ako držiteľ predmetného motorového vozidla bola povinná uzavrieť poisťnú zmluvu ako vlastník alebo prevádzkovateľ motorového vozidla, preto súd prvej inštancie ustálil, že žalobcovi patrí právo na náhradu ním poskytnutého poisťného plnenia len voči žalovanej 1/. Vyvodil tak, že žalovaný 2/ nie je v posudzovanom spore pasívne vecne legitimovaným subjektom nakoľko nebol držiteľom motorového vozidla, preto nebol primárne povinný uzavrieť poisťnú zmluvu pre poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, preto žalobu žalobcu voči žalovanému 2/ zamietol.

4. O trovách konania súd prvej inštancie rozhodol podľa § 255 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C.s.p.“) a procesne úspešnému žalobcovi priznal proti neúspešnej žalovanej 1/ nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu. Nakoľko procesne úspešnému žalovanému 2/ žiadne trovy v konaní nevznikli rozhodol tak, že žalovanému 2/ nárok na náhradu trov konania nepriznal. S tým, že o výške náhrady trov konania rozhodne súd po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

5. Proti výroku II, ktorým súd žalobu voči žalovanému 2/ zamietol, podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca dôvodiac ust. § 365 ods. 1 písm. b) a h) C.s.p.. Upriamil pozornosť na to, že súd v danom prípade rozhodol bez nariadenia pojednávania. Uviedol, že ust. § 297 C.s.p. je potrebné vykladať tak, že ak žalovaný nespochybnil tvrdenia žalobcu a rovnako podľa názoru súdu sú tieto tvrdenia preukázané, tzn. skutkové tvrdenia neboli sporné, potom súd v zmysle ust. § 297 písm. b) C.s.p. žalobe vyhovie bez nariadenia pojednávania. Avšak v prípade, ak skutkové tvrdenia sú sporné, resp. súd nemá určité skutočnosti za preukázané, potom nie sú splnené podmienky pre rozhodnutie v zmysle ustanovenia § 297 písm. b) C.s.p., t.j. bez nariadenia pojednávania. Rozhodnutie súdu je teda podľa jeho názoru nesprávne, resp. vychádza z nesprávneho procesného postupu. Je zrejme, že súd nie je povinný žalobcu vyzývať na doplnenie dokazovania, avšak zároveň treba rešpektovať zákonné ustanovenia a nie je možné vo veci rozhodnúť a žalobu zamietnuť bez toho, aby súd nenariadil vo veci pojednávanie, na

ktorom je možné doplniť dokazovanie zo strany oboch strán sporu. V danom konaní súd nevyslovil svoje predbežné právne posúdenie veci, neprezentoval pred stranami žiadnu skutočnosť ako spornú, čím nevytvoril zákonný priestor na doplnenie dôkazov, čím mu bola odňatá možnosť konať pred súdom. Upriamil pozornosť na uznesenie Krajského súdu v Trnave, sp.zn. 24Co/124/2018 zo dňa 04.12.2018, uznesenie Krajského súdu v Košiciach, sp.zn. 5Co/321/2019 z 15.04.2020, uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici, sp.zn. 14CoCsp/16/2020 z 08.06.2020, uznesenie Krajského súdu v Trnave, sp.zn. 24Co/169/2019 zo dňa 22.04.2020. Bol toho názoru, že voči vodičovi - žalovanému 2/ je potrebné vychádzať z rovnakého právneho základu ako voči držiteľovi teda ide o nárok na náhradu plnenia, ktoré za nich oboch plnil poškodenému. Poskytol z poistného garančného fondu poistné plnenie za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, za ktorú zodpovedá osoba bez poistenia zodpovednosti podľa ust. § 24 ods. 2 písm. b) zákona č. 381/2001 Z.z., na základe čoho má právo proti tomu, kto zodpovedá za škodu podľa ust. § 24 ods. 2 písm. b) cit. zákona na náhradu toho, čo za neho plnil (ust. § 24 ods. 7 cit. Zákona). Citované ustanovenie zákona je pritom vo vzťahu k Občianskemu zákonníku špeciálny predpis upravujúci práva a povinnosti žalobcu pre prípad plnenia z poistného garančného fondu a jeho nároky plynúce z takéhoto plnenia. Zastával názor, že práve pre prípady, kedy poistná zmluva uzavretá nebola alebo z určitých dôvodov zanikla, a teda poškodený nemá možnosť obrátiť sa na žiadnu poisťovňu, aby uhradila škodu za osoby zodpovedné za škodu, t.j. za vodiča či prevádzkovateľa, bol zákonom vytvorený tzv. poistný garančný fond, ktorého správa mu bola zverená a poškodenému bolo poskytnuté právo uplatniť nárok na plnenie podľa ust. § 24 ods. 2 písm. a) až g) cit. zákona proti Slovenskej kancelárii poisťovateľov za rovnakých podmienok, za ktorých by mohol uplatniť nárok na plnenie voči určitej poisťovni (ust. § 24 ods. 3 cit. zákona). Týmto je zabezpečené, že poškodený dostane plnenie i vtedy, keď vozidlo, ktorým bola spôsobená škoda nebude v rozpore so zákonom poistené. Protiprávny stav spočívajúci v absencii poistenia poškodený nepocíti, pretože za nepoistené osoby zodpovedné za škodu, je mu poskytnuté plnenie z poistného garančného fondu. Na druhej strane je však logické a žiaduce, aby tí, za ktorých bolo z garančného fondu plnené, vyplatené prostriedky do garančného fondu vrátili späť. Preto zákon oprávnil Slovenskú kanceláriu poisťovateľov domáhať sa náhrady za plnenie poskytnuté z poistného garančného fondu v súvislosti so škodou spôsobenou nepoisteným vozidlom, inými slovami zveril jej postihové právo voči nepoisteným osobám zodpovedným za škodu. Vymedzenie osôb zodpovedných za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla je riešené hlavne v ustanoveniach § 420 a § 427 až § 431 Občianskeho zákonníka a zákon túto všeobecnú úpravu žiadnym spôsobom nemodifikuje. Zodpovednosť prevádzateľa motorového vozidla je upravená v ust. § 427 ods. 1 a zodpovednosť vodiča v ust. § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Ust. § 427 a nasl. Občianskeho zákonníka o osobitnej zodpovednosti nie je vo vzťahu k všeobecnej zodpovednosti podľa ust. § 420 OZ ustanovením špeciálnym, ale obe skutkové podstaty stoja vedľa seba. Za spôsobenú škodu v danom prípade zodpovedajú držiteľ vozidla a vodič spoločne a nerozdielne v súlade s ust. § 438 Občianskeho zákonníka. Mal právo uplatniť si svoj nárok proti ktorémukoľvek zo žalovaných. Také isté právo by mal aj samotný poškodený, ktorý by si mohol uplatňovať škodu či už voči prevádzkovi vozidla, ako aj vodičovi. Poškodený sa tak môže domáhať škody voči prevádzkovateľovi dopravného prostriedku podľa ust. § 427 Občianskeho zákonníka na základe objektívneho princípu a proti vodičovi dopravného prostriedku podľa ust. § 420 Občianskeho zákonníka na základe zodpovednosti založenej na prezumpcii zavinenia. Vodič je v spore pasívne legitimovaný, pretože zavinené porušil pravidlá cestnej premávky a v príčinnej súvislosti s uvedeným protiprávnym konaním spôsobil škodu na majetku poškodeného. Žalovaný 2/ celkom nepochybne zodpovedá za škodu podľa ustanovenia § 420 Občianskeho zákonníka a pretože škodu spôsobil vozidlom, ku ktorému nebola uzavretá poistná zmluva, je súčasne osobou bez poistenia zodpovednosti, a to bez ohľadu na to, komu prislúchala povinnosť uzavrieť poistnú zmluvu. I za neho plnil poškodenému z poistného garančného fondu a má proti nemu z tohto dôvodu právo na náhradu podľa § 24 od. 7 zákona č. 381/2001 Z.z. , tzv. postih. Vzťah medzi ním a žalovanými, z ktorého obsahu vyplýva ním uplatnené právo v zmysle ust. § 24 ods. 7 cit. zákona požadovať plnenie voči tretej osobe, t.j. náhradu toho, čo za neho plnil, je svojou povahou vzťahom sui generis, ktorý vzniká na základe skutočností uvedených v zákone. Jeho právo je dané v predmetnej veci reťazou aplikácie ust. § 24 ods. 7, ust. § 24 ods. 2 písm. b) a ust. § 3 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z.z., ktoré tvoria regulatívny rámec obsahu tohto subjektívneho práva žalobcu. Mal tak právo na náhradu plnenia za toho, kto zodpovedá za škodu podľa ust. § 24 ods. 2 písm. b) zákona č. 381/2001 Z.z.. Na podporu svojich tvrdení poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky so sp. zn. 4 Cdo 134/2009: „Ustanovenie § 24 ods. 7 veta prvá v spojení s § 24 ods. 2 písm. b/ zákona č. 381/2001 Z.z. je potrebné vykladať tak, že kancelária má právo postihu proti každému, kto za škodu zodpovedá a za koho plnila. Kancelária má teda právo postihu aj proti osobe, ktorá za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla zodpovedá na základe zavinenia, t.j. aj proti vodičovi...“ Na základe vyššie uvedeného navrhol, aby odvolací súd

rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti zmenil tak, že jeho žalobe vyhovie, resp. v zmysle ustanovenia § 389 ods. 1 Civilného sporového poriadku rozhodnutie v napadnutej časti zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

6. Žalovaní sa k odvolaniu žalobcu nevyjadrili.

7. Odvolací súd preskúmal vec v rozsahu a medziach dôvodov podaného odvolania (§ 379, § 380 ods. 1 a 378 ods. 1 C.s.p.), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 C.s.p.), keďže sa nejednalo o prípad, v ktorom by bolo potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie, nariadenie pojednávania si nevyžadoval ani dôležitý verejný záujem. Predmetom odvolacieho prieskumu bol výrok II rozhodnutia súdu prvej inštancie (ktorým súd žalobu voči žalovanému 2/ zamietol) a závislý výrok o trovách konania (výrok IV).

8. Podľa § 150 ods.1 C.s.p., strany majú povinnosť pravdivo a úplne uvádzať podstatné a rozhodujúce skutkové tvrdenia týkajúce sa sporu.

9. Podľa § 150 ods. 2 C.s.p., na zistenie podstatných a rozhodujúcich skutočností môže súd strany požiadať o ďalšie skutkové tvrdenia.

10. Podľa § 151 ods. 1 C.s.p., skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné.

11. Podľa § 297 C.s.p., súd na prejednanie sporu nariadi pojednávanie. Pojednávanie nie je potrebné nariadiť, ak

a) sa vo veci rozhoduje rozsudkom pre zmeškanie v prospech spotrebiteľa,

b) ide iba o otázku jednoduchého právneho posúdenia veci, skutkové tvrdenia strán nie sú sporné a hodnota sporu bez príslušenstva neprevyšuje 1.000 eur.

12. K námietkam odvolateľa, že mu súd prvej inštancie nesprávnym procesným postupom znemožnil uskutočňovať jemu patriace procesné práva, odvolací súd uvádza. Z obsahu spisu vyplýva, že súd prvej inštancie o žalobe žalobcu rozhodol bez nariadenia pojednávania podľa ust. § 219 ods. 3 C.s.p.. Zásada nariadenia pojednávania vo veci samej vyjadruje zásadu ústnosti a bezprostrednosti konania, výnimkou z tejto zásady je aj ust. § 219 ods. 3 C.s.p.. Ust. § 219 ods. 3 C.s.p., umožňuje súdu nenariadiť vo veci pojednávanie za kumulatívneho splnenia nasledovných podmienok a to, že sa jedná o otázku jednoduchého právneho posúdenia, skutkové tvrdenia strán nie sú sporné a hodnota sporu bez príslušenstva neprevyšuje 1.000 eur. Z obsahu spisu odvolací súd zistil, že žalovanej 1/ bola žaloba s prílohami spolu s výzvou na vyjadrenie sa k žalobe a poučenie (§ 292 C.s.p.), doručená dňa 18.09.2019, žalovaná 1/ sa k žalobe nevyjadrila a skutkové tvrdenia v nej uvedené nespochybnila ani nepoprela. Žalovanému 2/ bola žaloba s prílohami spolu s výzvou na vyjadrenie sa k žalobe a poučenie (§ 292 C.s.p.), doručená postupom podľa ust. § 116 ods. 2 C.s.p. dňa 07.03.2020, žalovaný 2/ sa k žalobe nevyjadril a skutkové tvrdenia v nej uvedené nespochybnil ani nepoprel. Vzhľadom k uvedenému prichádzala do úvahy aplikácia ust. § 151 ods. 1 C.s.p., že skutkové tvrdenia strany (žalobcu), ktoré protistrana (žalovaní) výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné. Nespornosť tvrdení je dôležitou pre hodnotenie vykonaného dokazovania a skutkového zistenia stavu, nakoľko v sporovom konaní sa uplatňuje zásada, že skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela sa považujú za nesporné. Nesporné skutkové zistenia si súd osvojí ako zistený skutkový stav, z ktorého vychádza pri rozhodnutí vo veci samej. Zároveň bola splnená aj druhá zákonná podmienka, a to že hodnota sporu bez príslušenstva neprevyšuje sumu 1.000 eur. Vo vzťahu k posúdeniu splnenia poslednej zákonnej podmienky, a to že v danom prípade sa jedná o otázku jednoduchého právneho posúdenia je potrebné uviesť, že v tomto smere posudzujúcim subjektom toho, čo je jednoduché právne posúdenie je súd prvej inštancie. Vychádzajúc zo zásady iura novit curia, ak strana uvedie rozhodujúce skutočnosti, z ktorých vyvodzuje tvrdený nárok, súd nie je viazaný právnym názorom strany sporu a je povinný posúdiť vec podľa tých právnych noriem, ktoré na tvrdený a súdom zistený skutkový stav dopadajú. Súd teda nie je viazaný právnou kvalifikáciou, ale len skutkovým vymedzením v žalobe a musí si vyriešiť aj prípadnú konkurenciu (súbehu) právnych nárokov a spomedzi viacerých vybrať správnu právnu normu. Vzhľadom k uvedenému nebolo dôvodným vyzývať žalobcu na doplnenie skutkových tvrdení, nakoľko podstatné a rozhodujúce skutkové tvrdenia neboli spornými a na doplnenie právnej kvalifikácie súd nevyzýva. Z odôvodnenia rozhodnutia súdu prvej inštancie v napadnutej časti vyplýva, že súd prvej inštancie

svoje zamietajúce rozhodnutie vo vzťahu k žalovanému 2/ odôvodnil tým, že na strane žalovaného 2/ absentuje pasívna legitímácia v spore, t.z. zamietajúce rozhodnutie v tejto časti založil na právnom posúdení nie na tom, že žalobca nepreukázal ním tvrdené skutočnosti. Nakoľko právne posúdenie je vecou súdu, nebolo povinnosťou súdu prvej inštancie postupovať podľa ust. § 150 ods. 2 C.s.p., preto možno prijať záver, že procesným postupom súdu prvej inštancie nebolo znemožnené žalobcovi uskutočniť jemu patriace procesné práva a nedošlo ani k porušeniu práva na spravodlivý proces.

13. Vo vzťahu k žalobcom uplatnenému odvolaciemu dôvodu podľa ust. § 365 ods. 1 písm. h) C.s.p. (napadnutý rozsudok prvoinštančného súdu spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci) odvolací súd uvádza, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery.

14. Preskúmaním rozhodnutia súdu prvej inštancie v napadnutej časti odvolací súd zistil, že súd prvej inštancie vzťahu k žalobcom uplatnenému nároku voči žalovanému 2/ vec nesprávne právne posúdil, keď obsah správnej právnej normy nesprávne interpretoval a zamietnutie žaloby v tejto časti odôvodnil tým, že žalovaný 2/ nie je v konaní pasívne legitimovaným subjektom. Pri zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla je potrebné vychádzať z ust. § 420 Občianskeho zákonníka <<http://zakony.judikaty.info/predpis/zakon-40/1964>> a § 427 a nasl. Občianskeho zákonníka <<http://zakony.judikaty.info/predpis/zakon-40/1964>>, kedy zodpovednosť prevádzkovateľa motorového vozidla za škodu vzniknutú prevádzkou motorového vozidla stojí popri sebe so zodpovednosťou vodiča tohto vozidla, ktorým bola spôsobená škoda. Je na vôli poškodeného, od ktorého z týchto subjektov si uplatní nárok na náhradu škody. Osobou bez poistenia zodpovednosti v zmysle ust. § 24 ods. 2 písm. b) zákona č. 381/2001 Z. z. je preto potrebné rozumieť toho, kto zodpovedá za škodu spôsobenú prevádzkou takého vozidla, u ktorého nebola uzatvorená poisťná zmluva podľa § 3 zákona č. 381/2001 <<http://zakony.judikaty.info/predpis/zakon-381/2001>> Z. z., pričom touto osobou bude spravidla ten, kto má povinnosť uzavrieť poisťnú zmluvu. Pre zaujatie tohto právneho záveru je potrebné vychádzať z ustálenia termínu „osoby bez poistenia zodpovednosti“, kedy sa za poisteného považuje každá osoba, ktorá zodpovedá za škodu spôsobenú prevádzkou vozidla uvedeného v poisťnej zmluve. Výkladom a contrario tak možno definovať osobu bez poistenia zodpovednosti takú osobu, ktorá zodpovedá za škodu spôsobenú prevádzkou vozidla, na ktorého prevádzku nie je v čase vzniku škodovej udalosti uzavreté poistenie zodpovednosti podľa zák. č. 381/2001 Z.z. <<http://zakony.judikaty.info/predpis/zakon-381/2001>>. Takou osobou môže byť ako prevádzkovateľ - vlastník, tak aj vodič vozidla, ktorého prevádzkou bola spôsobená škodová udalosť. Tento záver vychádza aj zo základného interpretačného dokumentu k zákonu č. 381/2001, a to Dôvodovej správy, podľa ktorej úmyslom zákonodarcu bolo, aby sa poistenie vzťahovalo na otázky zodpovedajúce podľa § 427 Občianskeho zákonníka <<http://zakony.judikaty.info/predpis/zakon-40/1964>>a aj na otázky zodpovedajúce podľa § 420 Občianskeho zákonníka <<http://zakony.judikaty.info/predpis/zakon-40/1964>>. Výkladom a contrario na tieto osoby sa preto vzťahuje aj zodpovednosť za regres, keď motorové vozidlo poistené nie je. Ust. § 24 ods. 7 zákona 381/2001 <<http://zakony.judikaty.info/predpis/zakon-381/2001>> Z. z. upravuje právo kancelárie na náhradu vyplatených plnení z poisťného garančného fondu za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla. Kancelária má proti tomu, kto za škodu zodpovedá, právo postihu. Keďže za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla zodpovedajú podľa Občianskeho zákonníka <<http://zakony.judikaty.info/predpis/zakon-40/1964>>osoby uvedené v ust. § 420 Občianskeho zákonníka <<http://zakony.judikaty.info/predpis/zakon-40/1964>> a v ust. § 427 a nasl. Občianskeho zákonníka <<http://zakony.judikaty.info/predpis/zakon-40/1964>>, kancelária môže postihovať v takom prípade každého, kto za škodu zodpovedá a za koho plnila, teda aj vodiča motorového vozidla aj prevádzkovateľa motorového vozidla. Ide o zákonný prechod práva (tzv. subrogačný postih), ku ktorému dochádza bez prejavu vôle účastníkov. Zo znenia § 813 ods. 1 Občianskeho zákonníka <<http://zakony.judikaty.info/predpis/zakon-40/1964>> vyplýva prechod práva na náhradu škody vyplatením poisťného plnenia bez ohľadu na to, či možno zodpovednosť za škodu, ktorá vznikla poškodenému voči škodcovi, vyvodit' z Občianskeho zákonníka <<http://zakony.judikaty.info/predpis/zakon-40/1964>>alebo akéhokoľvek iného právneho predpisu. Odvolací súd zohľadniac rozhodnutia NS SR sp. zn. 10Bdo/26/2015 <<https://www.judikaty.info/document/nssr/71690>> zo dňa 16. februára 2016, ktoré je uverejnené aj v Zbierke stanovísk NS a súdov SR č. 7/2017 (Rozhodnutie č. 54), ďalej uznesenie NS SR sp. zn. 4Cdo 190/2014

zo dňa 24. júna 2015, alebo rozsudok NS SR sp. zn. 4Cdo 54/2009 <<https://www.judikaty.info/document/nssr/6590>> zo dňa 31. augusta 2010, v tejto veci nezistil žiadne také okolnosti, ktoré by mali vplyv na nutnosť odklonu od ustálenej rozhodovacej praxe v obdobných veciach pri posudzovaní zodpovednej osoby za úhradu regresu Slovenskej kancelárii poisťovateľov do garančného fondu. Keďže v danom prípade boli splnené podmienky zodpovednosti žalovaného 2/, ktorého konaním vznikla poškodenému v priamej príčinnej súvislosti škoda, ktorú uhradil žalobca, je daná aj zodpovednosť žalovaného 2/ podľa § 24 ods. 7 zák. č. 381/2001 <<http://zakony.judikaty.info/predpis/zakon-381/2001>> Z.z.. Uvedené je v súlade aj s právnou vetou č. 54 uverejnenou v zbierke stanovísk NS SR a súdov SR č. 7/2017, podľa ktorej vodič motorového vozidla, ku ktorému nebola uzavretá poisťná zmluva a ktorý nie je jeho prevádzkovateľom (vlastníkom), pričom ním spôsobil škodu, je pasívne vecne legitimovaný v konaní o náhradu plnenia poskytnutého Slovenskou kanceláriou poisťovateľov z poisťného garančného fondu. Na základe uvedeného odvolací súd odlišne od právnych záverov súdu prvej inštancie dospel k záveru, že nárok žalobcu proti žalovanému 2/ je dôvodným.

15. Za dôvodné mal odvolací súd priznať žalobcovi vo vzťahu k žalovanému 2/ v súlade s ust. § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka <<http://zakony.judikaty.info/predpis/zakon-40/1964>> a § 3 Nariadenia vlády č. 87/1992 Zb. <<http://zakony.judikaty.info/predpis/vyhlaska-87/1992>> aj úroky z omeškania. Z obsahu spisu vyplýva, že žalobca vyzval žalovaného 2/ na náhradu poisťného plnenia výzvou zo dňa 22.08.2017, ktorú prevzal žalovaný 2/ dňa 04.09.2017, pričom určil lehotu do 22.09.2017. Zohľadniac skutočnosť, že žalovaní v období od 05.10.2017 do 19.09.2018 v časti (v sume 470 eur) žalobcovi plnili. Vzhľadom k uvedenému súd priznal žalobcovi voči žalovanému 2/ úrok z omeškania zo sumy 1.430,57 eur od 23.09.2017 do 05.10.2017, zo sumy 1.380,57 eur od 06.10.2017 do 29.11.2017, zo sumy 1.330,57 eur od 30.11.2017 do 22.12.2017, zo sumy 1.280,57 eur od 23.12.2017 do 07.03.2018, zo sumy 1.230,57 eur od 08.03.2018 do 17.04.2018, zo sumy 1.130,57 eur od 18.04.2018 do 03.07.2018, zo sumy 1.080,57 eur od 04.07.2018 do 24.08.2018, zo sumy 1.020,57 eur od 25.08.2018 do 19.09.2018 a zo sumy 960,57 eur od 20.09.2018 do zaplatenia.

16. Nakoľko odvolací súd posúdil odvolaciu argumentáciu odvolateľa voči rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti (vo výroku II) ako dôvodnú, bolo potrebné pristúpiť podľa § 388 C.s.p. k zmene rozhodnutia súdu prvej inštancie v napadnutej časti tak, že súd uložil žalovanému 2/ povinnosť zaplatiť žalobcovi istinu v sume 960,57 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške:

5,00 % ročne zo sumy 1.430,57 eur od 23.09.2017 do 05.10.2017

5,00 % ročne zo sumy 1.380,57 eur od 06.10.2017 do 29.11.2017

5,00 % ročne zo sumy 1.330,57 eur od 30.11.2017 do 22.12.2017

5,00 % ročne zo sumy 1.280,57 eur od 23.12.2017 do 07.03.2018

5,00 % ročne zo sumy 1.230,57 eur od 08.03.2018 do 17.04.2018

5,00 % ročne zo sumy 1.130,57 eur od 18.04.2018 do 03.07.2018

5,00 % ročne zo sumy 1.080,57 eur od 04.07.2018 do 24.08.2018

5,00 % ročne zo sumy 1.020,57 eur od 25.08.2018 do 19.09.2018

5,00 % ročne zo sumy 960,57 eur od 20.09.2018 do zaplatenia, a to všetko do troch dní odo dňa právoplatnosti rozsudku.

17. Vychádzajúc z toho, že za škodu zodpovedajú obaja žalovaní spoločne, teda postavenie osoby žalovanej 1/ a žalovaného 2/ je obdobné ako postavenie dlžníka a ručiteľa vo vzťahu k veriteľovi (rozhodnutie Najvyššieho súdu SR z 27.8.2014 vo veci sp. zn. 2 M Cdo 9/2013 <<https://www.judikaty.info/document/nssr/71830>>), považoval odvolací súd za potrebné osobitným výrokom uviesť, že splnením povinnosti jedného zo žalovaných zaniká v rozsahu poskytnutého plnenia povinnosť druhého žalovaného. Prihliadol na skutočnosť, že výrokom I rozhodnutia súdu prvej inštancie (ktorý ako odvolaním nenapadnutý nadobudol právoplatnosť) súd prvej inštancie uložil plniť spoločný dlh len žalovanej 1/.

18. Nakoľko odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie v napadnutej časti zmenil, bolo dôvodným rozhodnúť o trovách konania prvoinštančného ako aj odvolacieho žalobcu voči žalovanému 2/, a to v súlade s § 396 ods. 2, § 255 ods. 1 C.s.p. v spojení s § 262 ods. 1, 2 C.s.p.. Vychádzajúc z úspechu žalobcu v konaní proti žalovanému 2/, priznal žalobcovi proti žalovanému 2/ nárok na plnú náhradu trov konania. S tým, že o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie podľa § 262 ods. 2 C.s.p. po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktorý vydá súdny úradník.

19. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 C.s.p.).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).